

Китоби Дониёл — Шумораи яксаду сию нӯҳ

*Ҳамоҳангии пешгӯёнаи Дониёл 11:40 бо воқеиятҳои сиёсии муосир:
кушодани асрори Президенти охирин*

Jeff Pippenger

2024-03-16

Мо мувофиқати ояти чиҳилуми боби ёздаҳуми Дониёлро бо оятҳои яқум ва дуҷуми ҳамагон боб баррасӣ мекунем. Ояти яқум замони охириро дар соли 1989 муайян мекунад, ва ояти чиҳилум низ замони охириро дар соли 1989 нишон медиҳад, бо ғурупошии Иттиҳоди Шӯравӣ, ки бо ғуру рехтани Девори Берлин дар 9 ноябри соли 1989 муаррифӣ шудааст.

Ояти дуҷуми шашумин раиси ҷумҳури Иёлоти Муттаҳидаи Амрико пас аз соли 1989 ҳамчун сарватмандтарини ҳамаи президентон муайян мекунад ва ба ин васила маҳз Доналд Трампро нишон медиҳад. Бо ин кор, он муайян месозад, ки Трамп тамоми Юнонро «ба шӯриш ҳоҳад овард», ки ҳамагон империяи юнонии Искандари Кабир дар ояти сеюм буд. Подшоҳии юнонӣ дар оятҳои сеюм ва ҷаҳорум рамзи як подшоҳии умумичаҳонӣ дар боби ёздаҳуми Дониёл мебошад.

Вилиям Миллер ибораеро ба миён овард: «таърих ва нубувват мувофиқат мекунанд», ва таърихи Доналд Трамп далели раднопазиреро фароҳам меоварад, ки ӯ на танҳо сарватмандтарин шахс дар миёни ҳашт президенти охирини Иёлоти Муттаҳида буд, балки низ ҷаҳонгароёни Иёлоти Муттаҳида ва тамоми ҷаҳон аз Доналд Трамп бо ҷунон адовате нафратдоранд, ки он то ба ҳаде ғайримантикист, ки бисёриҳо онро деонағӣ таъриф мекунанд.

Аввалини ҳашт президенти охирин, ки аз соли 1989 оғоз мегардад, ба таври равшан Трампро аз ҷиҳатҳои гуногун пешнамоӣ мекард ва ба ин васила собит месохт, ки президенти шашум дар ояти дуҷуми, дар ниҳоят, ҳамагон президенти ҳаштум ва охириро ҳоҳад буд. Рейган, ҳамчун аввалин дар силсилаи ҳаштнафара, президенти ҳаштум ва охириро пешнамоӣ мекард, зеро Исо ҳамеша анҷоми ҷизеро бо оғози он ба тасвир меорад.

Шаҳодати Роналд Рейган, ки дар соли 1989 — замони охир — президент буд, ба таври пайғамбарона президентиро муаррифӣ мекунад, ки охири аз миёни ҳашт президент мебуд. Баъд аз Рейган ҳафт президент мебуд, зеро Иёлоти Муттаҳида дар қонуни якшанбеи наздикшаванда ҳамчун салтанати шашуми пешгӯии Китоби Муқаддас ба поён мерасад; ва дар остонаи ҳамагон қонуни якшанбе Иёлоти Муттаҳида сурати ҳайвонро месозад, ва он ҳайвон ҳаштум аст, аз миёни ҳафт ҳайвон. Рейган дар соли 1989 — замони охир — аввалин президент буд, ва охири ҳаштум мебуд, яъне аз он ҳафт.

Реган 12 июни соли 1987, зимни суҳанронӣ дар назди Дарвозаи Бранденбург, наздики Девори Берлин, дар Берлини Ғарбӣ, Олмон, ҳангоми хитоб ба Котиби генералии Ҳизби Коммунистии Иттиҳоди Шӯравӣ Михаил Горбачёв, гуфт: «Котиби генералӣ Горбачёв, агар шумо дар ҷустуҷӯи сулҳ бошед, агар шумо барои Иттиҳоди Шӯравӣ ва Аврупои Шарқӣ

шукуфой бихоҳед, агар шумо озодсозиро бихоҳед: Ба ин ҷо, ба назди ин дарвоза биёед! Чаноби Горбачёв, ин дарвозаро боз кунед! Чаноби Горбачёв, ин деворро фурӯ резед!» Машхуртарин ҷумлаи нахустини ҳашт президенти охирин, ду сол баъд, 9 ноябри соли 1989, иҷрои фурӯ рехтани деворро нишон дод.

Ҳамин тавр, таъкиди Рейган бар фурӯ рехтани девор, ба президенти ҳаштум муроҷиат мекард, ки ҳангоме ки барои президенти шашум шудан номзадӣ мекард, маъракаи худро бар ваъдаи «сохтани девор» асос гузошта буд. Аввалини ҳашт президенти охирон даъват кард, ки девор фурӯ рехта шавад, ва Девори Берлин соли 1989, дар замони интиҳо, фурӯ рехт. Ҳангоми қонуни якшанбеи ба зудӣ оянда «девор»-и ҷудои Калисо ва Давлат фурӯ рехта хоҳад шуд, чунон ки бо он оғозе, ки дар соли 1989 рух дод, рамзгузорӣ шудааст. Дар миёнаи он давра президенти шашум, ки глобалистонаро ба таҳрик меорад, мекӯшад деворе бисозад, ки онҳо онро намехоҳанд, ва вақте ки ӯ бори дигар президенти ҳаштум аз ҳафт хоҳад шуд, «девори» дигаре фурӯ хоҳад рехт.

Аввалини ҳашт президент бо фурӯ овардани деворе нишон дода мешавад, ки вақти поёниро муайян мекард, чунон ки дар Дониёл 11:40 тасвир ёфтааст; ва охирини ҳашт президент бо фурӯ овардани «деворе» нишон дода мешавад, ки анҷоми замони муҳригузори яксаду чилу ҳафто ҳазорро муайян мекунад, чунон ки дар Дониёл 11:41 тасвир ёфтааст.

Президент Рейган демократе буд, ки ҷумхурихоҳ гардид; ситораи пешини расонаӣ, марде маъруф ба суҳанвари равшани худ, бо ҳисси амиқи шӯхтабӣ; муҳофизакори молиявие, ки бар зидди истеблишменти Вашингтон, DC, маъракаи мебард. Бо вучуди ин, сарфи назар аз хитобаи Рейган дар нахустин маъракаи ӯ бар зидди истеблишмент («ботлоқ»), ки дар пойтахти кишвар реша давонда буд, ӯ дар ниҳоят ба мансабҳои қобилии худ ғолиб бештаре сиёсатмадорони тасдиқшудаи ҷаҳонгароро нисбат ба ҳар президенти дигаре муосир то он замон таъйин кард. Ӯ ҳатто то он ҷо рафт, ки Ҷорҷ Буш аввалро ба ҳайси ноиби президенти худ баргузид — марде, ки решаҳои ҳонадонияш амиқан ба таърихи ҷаҳонгароӣ мерасад.

Трамп бар он асоси барномаи интиҳоботии худ таълиф бурд, ки муассисаи ҳокимро, ки ӯ онро «ботлоқ» меномид, пок хоҳад кард; аммо собиқаи ӯ дар интиҳоби мардоне, ки онҳоро барои ҳамкории наздик баргузид, бузургтарин заъфи ӯро ошкор месозад. Қариб ҳамаи он мардон намоёндагони ҳамаи «ботлоқе» буданд, ки Трамп бо чунин устуворӣ ба он муқобилат меварзид. Трамп, ҳамчунон ки Рейган, демократи собиқе буд, ки ҷумхурихоҳ гашта буд, ситораи собиқи расонаҳо, марде машҳур ба ғасоҳати суҳан, дорои ҳисси амиқи ҳазл ва муҳофизакори молиявӣ.

Охирин президенти Иёлотӣ Муттаҳидаи Амрико он президент хоҳад буд, ки дар замони ӯ сурати папосият (сурати ҳайвон) дар Иёлотӣ Муттаҳидаи Амрико ташкил мешавад. Пас, ҳаштумин ва охирин президент аз соли 1989 ба ин сӯ дар ҷанге бар зидди як қудрати аждаҳо иштирок хоҳад дошт; зеро маҳз дар ҷанги тӯлонӣ ва фарсоишӣ бо аждаҳо папосият нахустин бор аз ҷониби як қудрати аждаҳо дар соли 538 ба тахт нишонда шуд, сипас аз ҷониби ҳамаи қудрати аждаҳо дар соли 1798 аз тахт фуруварда шуд, ва боз ҳам аз ҷониби он қудрати аждаҳо, ки бо даҳ подшоҳе ифода меёбад, ки розӣ мешаванд салтанати ҳафтуми

худро ба папосият бидиҳанд, ба тахт нишонда хоҳад шуд; ва онҳо баъд аз он, вақте ки ўро бо оташ месўзонанд ва ғўшташро мехўранд, ҳангоме ки ў ба анҷоми худ мерасад ва ҳеҷ касе барои ёрӣ додан нест, ҳайвони папири аз тахт фуруварда хоҳанд кард.

Раисе, ки бояд ҳаштум бошад ва аз ҷумлаи он ҳафт аст, ҳамчунин ҳамон раисе хоҳад буд, ки дар ҷанги зидди қудрати аждаҳо иштирок дорад. Он ҷанг муайян мегардад, вақте ки раиси шашум ва сарватмандтарин тамоми қудратҳои аждаҳомонанди глобалистиро ба ҳаракат меоварад. Аз ҳашт раиси ниҳой, ки аз соли 1989 оғоз мешаванд, ду нафар ғавтидаанд ва шаш раиси эҳтимоли боқӣ мемонанд, ки метавонанд дар ҷанг бар зидди қудрати аждаҳо иштирок дошта бошанд.

Аз он шаш эҳтимолият, ҷаҳортояшон ошкоро ҷаҳонигароёни ба қудрати аждаҳо таъқунандаанд. Яке аз он шаш нафар, монанди падараш, худро ҷумҳуриҳои эътироф мекунад, аммо ў танҳо ба ном ҷумҳуриҳои аст ва, монанди падараш, намояндаи қудрати аждаҳомонанди ҷаҳонигаро мебошад. Аз миёни он шаш президенти зинда танҳо яке ба таври равшан ҷаҳонигаро нест, ва ў ҳамон президентест, ки ҷаҳонигароёнро ба шўр меоварад. Ў ягона кас аз миёни ҳашт президенти охир аст, ки метавонист ҷанбаи сурати папиро иҷро намояд, аз лиҳози даргир будан дар ҷанге бар зидди як қудрати аждаҳомонанд.

Аввалин президенти ҷумҳуриҳои Иёлотӣ Муттаҳида машҳуруна оятро дар бораи Ҷанги шаҳрвандии ИМА иқтибос оварда буд, ки маҳз ба ҳамин воқеият ишора мекунад.

Ва Исо андешаҳои онҳоро доништа, ба онҳо гуфт: «Ҳар салтанате, ки бар зидди худ тақсим шудааст, ба ҳаробӣ оварда мешавад; ва ҳар шаҳр ё хонае, ки бар зидди худ тақсим шудааст, устувор нахоҳад монд. Ва агар шайтон шайтонро берун кунад, вай бар зидди худ тақсим шудааст; пас салтанати ў чӣ гуна устувор хоҳад монд? Ва агар Ман девҳоро ба василаи Баалзабул берун кунам, пас фарзандони шумо онҳоро ба василаи кӣ берун мекунад? Бинобар ин онҳо доварони шумо хоҳанд буд. Аммо агар Ман девҳоро ба Рӯҳи Худо берун кунам, пас салтанати Худо бар шумо фаро расидааст». Матто 12:25–28.

Ҷанги аждаҳо бар зидди сарватмандтарин президенте, ки мамлакати Юнонро ба шўр овард, танҳо метавонад миёни Доналд Трамп ва ҷаҳонигароён бошад, зеро ҳамаи панҷ президенти эҳтимолии дигари зинда ҷаҳонигароёни зиддиамрикоӣ мебошанд. Вақте ки Линколн оятҳои пешинаро иқтибос овард, то ба тақсим шудани миллат ба ду урдугаи тарафдорони ғуломдорӣ ва зиддорони ғуломдорӣ муроҷиат намояд, ў ба демократҳои тарафдори ғуломдорӣ ва ҷумҳуриҳои зидди ғуломдорӣ муроҷиат мекард; ва бо ин кор, ў ҳамчунин ба ҷанги айёми охир миёни демократҳои ҷаҳонигаро, ки онро охири президенти ҷумҳуриҳои бо ҳаракати худӣ MAGA-изм, ки онро намояндагӣ мекунад ва роҳбарӣ менамояд, барангехтааст, муроҷиат мекард.

Ҳамчун нахустин президенти ҷумҳуриҳои, Линколн президенти охирини ҷумҳуриҳои ба таври намунавӣ ифода мекунад. Президенти охири ҳамчунин тавассути президенти ҷумҳуриҳои дар замони охир, дар соли 1989, намояндагӣ мешавад. Ин ду шохид муайян месозанд, ки президенте, ки онҳо ба таври намунавӣ ифода мекунад, ҷумҳуриҳои аст.

Президенти ҷумҳуриҳо дар замони охир, дар соли 1989, на танҳо ҷумҳуриҳо буд, балки ӯ нахустини ҳашт президенти охирин низ буд. Президенти охирин ҳамчунин тавассути Ҷорҷ Вашингтон, нахустин президент ва нахустин Фармондеҳи Олии Қувваҳои Мусаллаҳ, ба таври намунавӣ ифода ёфтааст.

Вашингтон, дар навбати худ, аз ҷониби президенти аввал дар даврае, ки онро 1776 муаррифӣ мекунад, намунавӣ гардида буд; ва он президенти аввал (Пейтон Рандолф) яке аз он ҳафт марде буд, ки дар тӯли ҳашт даврае, ки аз ҷониби ҳафт мард муаррифӣ шудаанд, хизмат карданд. Рандолф нахустини ҳашт нафар буд ва бинобар ин Рейганро намоёндагӣ мекард, ки ӯ низ нахустини ҳашт нафар буд; ва ӯ ҳаштумин буд, ки аз миёни он ҳафт буд. Пас, Рандолф Вашингтонро (президенти аввал), Линколнро (нахустин президенти ҷумҳуриҳо), Рейганро (нахустин президенти ҳаштгонаи охир) ва президенти ҳаштумро пас аз 1989 намоёндагӣ мекард, ки тибқи зарурати нубувватӣ мебоист ҳаштумин бошад, ҳамоне ки аз миёни он ҳафт буд.

Вашингтон ҳамчунин ба воситаи Ҷон Хэнкок рамзӣ нишон дода мешуд, ки ӯ дар таърихе, ки бо соли 1789 ифода шудааст, президент буд ва ӯ низ, мисли Рандолф, ҳаштумин буд, ки аз он ҳафт буд. Рандолф Вашингтонро рамзӣ нишон дода буд; бинобар ин, вақте ки Хэнкок бо Рандолф ҳамчун ҳаштумине, ки аз он ҳафт аст, мувофиқат мекунад, Хэнкок президенти ҳаштумро баъд аз соли 1989 ифода мекунад, ки тибқи зарурати пешгӯёна мебоист ҳамон ҳаштумин бошад, ки аз он ҳафт аст.

Рандолф, Хэнкок, Вашингтон, Линколн ва Рейган ҳамагӣ тимсоли президенти охирин мебошанд. Ду нафар аз он шохидон собит месозанд, ки президенти охирин ҷумҳуриҳо хоҳад буд. Ду нафар собит месозанд, ки президенти охирин ҳаштум хоҳад буд, яъне аз ҷумлаи он ҳафт. Панҷ президенти зинда аз миёни ҳашт президенте, ки баъд аз замони поён дар соли 1989 буданд, муайян менамоянд, ки танҳо Трамп дорои идеологияи сиёсӣ аст, ки барои иштирок дар ҷанг бо қудрати аждаҳо лозим мебошад.

Пеш аз Линколн Ҷеймс Бюкенен, як демократ, буд, ки муаррихони ростқавл ӯро ҳамчун камсамартарин президент дар он давраи аввали таърихи Амрико мешиносанд ва роҳбарии бесамари ӯ, аслан, сабаби ба вучуд омадани Ҷанги шаҳрвандии Иёлоти Муттаҳида гардид. Пеш аз он ки Линколн савганд ёд кунад, иёлатҳои ҷанубӣ аллакай ҷудо шудан аз иттиҳодро оғоз карда буданд, ва ҳамагӣ як моҳ пас аз маросими савгандёдкунии Линколн нахустин тирҳо андохта шуданд. Бюкенен он ҳаракатҳоро ба роҳ монд, ки ба ҷанге анҷомиданд, ки Линколн маҷбур буд онро ҳал кунад.

Рейганро нокомтарин президенти замони муосир пешгузашт. Картер, демократ, Иёлоти Муттаҳидаро бо нотаҳои худ дар дуруст воқуниш нишон додан ба исломи тундгаро, ки дар Эрон қарор дошт, шармсор кард.

Трампро Обама, як демократ, пешвоз гирифта буд, ки ӯ қасдан он тақсимои фарҳангӣ, сиёсӣ ва иқтисодиро оғоз намуд, ки аз ҳамон вақт то имрӯз танҳо афзудаанд. Роҳбарии бесамари ӯро ҳам Бюкенен ва ҳам Картер намунавор месохтанд, вале дар таърихе, ки ӯ бар он раёсат мекард, Васоити Аxbори Оммаи Ҷараёни Асосӣ аллакай оғоз карда буданд, ки

худро ба таври мувозӣ бо Вазорати Рейхи Олмони Адолф Ҳитлер оид ба Маорифи Чамбиятӣ ва Таблиғот зоҳир намоянд. Ҳамлаҳои Обама бар зидди ниҳодҳои иҷтимоӣ, сиёсӣ, молиявӣ ва динии Иёлоти Муттаҳида пинҳон дошта мешуданд, барои онҳое ки интиҳоб мекарданд, ки набинанд, ва бесамарии ӯ ҳамчун касе ки савганд ёд карда буд Конститутсияро ҳифз намояд, бо эҳтиёти том пӯшида нигоҳ дошта мешуд. Обама Иёлоти Муттаҳидаро бо нотавонии худ дар дуруст посух гуфтан ба исломи радикалӣ, ки дар Эрон ҷойгир аст, шарманда сохт.

Ҳангоме ки Трамп дар соли 2024 дубора интиҳоб мегардад, ҳамчун ҳаштумин президент аз замони Рейган дар соли 1989, боз ҳам пеш аз ӯ як демократи ҷаҳонгарои бо аждаҳо-қувватёфта хоҳад буд, ки акнун тоҷро ҳамчун бесамартарин президент дар таърих ба даст гирифтааст, ва ки дар кӯшиши худ барои муқобила бо исломи радикалӣ, ки дар Эрон ҷойгир аст, борҳо Иёлоти Муттаҳидаро расво кардааст, ҳарчанд бори дигар расонаҳои муосири асосии омма (чунон ки Вазорати Рейхи Маорифи Чамбиятӣ ва Таблиғот намунаи он аст) мекушанд он воқеияти ошкорро пинҳон созанд.

Вақте ки Рейган ба мансаб даромад, як бухрони ҳалнашуда бо исломи тундрав, ки дар Эрон ҷой дошт, аз ҷониби президенти демократ ҳалнашуда боқӣ монда буд. Рейган фавран барои баргардондани самти танишҳо миёни Иёлоти Муттаҳида ва исломи тундрав, ки Эрон намояндагии онро мекард, иқдомҳо андешид. Вақте ки Трамп ба мансаб даромад, як бухрони ҳалнашуда бо исломи тундрав, боз ҳам дар Эрон, на танҳо ҳалнашуда боқӣ монда буд, балки аз ҷониби президенти демократ маблағгузорӣ низ шуда буд. Трамп фавран барои баргардондани самти танишҳо миёни Иёлоти Муттаҳида ва исломи тундрав, ки Эрон намояндагии онро мекард, иқдомҳо андешид. Президенти кунунии демократ тамоми пешрафтеро, ки Трамп ба даст оварда буд, баргардонд, ва акнун тамоми ҷаҳон ба сабаби роҳбарии бесамари Байден ба ҷанги сеюми ҷаҳонӣ кашида мешавад.

Ин на танҳо кореро, ки бо Ислом вобаста аст ва бо бесамарии Картер ва тарғиби Ислом аз ҷониби Обама ифода меёбад, ба анҷом мерасонад, балки ҳамчунин бо қори Бюкенан дар оғоз кардани ҷанге, ки президенти ҷумҳуриҳои бояд онро ҳал мекард.

Мисли нахустин президенти ҷумҳуриҳои, Трамп аз ҷониби қудратҳои аждаҳои ҷаҳонгаро дар интиҳоботи соли 2020 аз лиҳози сиёсӣ кушта шуд. Дар ҳоле ки ӯ гӯё мурда дар кӯча ҳисобида мешуд, ҷаҳонгароёни ҳайвони замин ва ҷаҳонгароёни тамоми ҷаҳон, чунон ки дар боби ёздаҳуми Ваҳй пешгӯӣ шудааст, ба ҷашн гирифтани оғоз карданд.

Ва ҳангоме ки онҳо шаҳодати худро ба анҷом расонанд, он ваҳшиёе ки аз вартаи беҳад боло меояд, бар зидди онҳо ҷанг хоҳад кард, ва бар онҳо ғолиб хоҳад омад, ва онҳоро хоҳад кушт. Ва ҷасадҳои онҳо дар кӯчаи шаҳри бузург хоҳад монд, ки ба маънои рӯҳонӣ Садӯм ва Миср хонда мешавад, он ҷо ки Худованди мо низ маслӯб карда шуд. Ва аз миёни қавмҳо ва қабилаҳо ва забонҳо ва миллатҳо ҷасадҳои онҳоро се рӯзу ним хоҳанд дид, ва нахоҳанд гузошт, ки ҷасадҳои онҳо дар қабрҳо ниҳода шаванд. Ва сокинони рӯйи замин бар онҳо шодӣ хоҳанд кард, ва айшу ишрат хоҳанд намуд, ва ба якдигар ҳадия хоҳанд фиристод; зеро ин ду набӣ сокинони рӯйи заминро азоб медоданд. Ва баъд аз се рӯзу ним Рӯҳи ҳаёт аз ҷониби Худо ба онҳо дохил шуд, ва онҳо бар пойҳои худ

истоданд; ва тарси азим бар онҳое ки онҳоро диданд, фурӯ афтод. Ваҳй 11:7–11.

Акнун мо ба соли 2024 расидаем, ки дар он Трамп бар поёни худ истодааст, ва ҷаҳони аждаҳо, ки аз 6 январи соли 2021 то кунун шодӣ мекард ва айшу тараб менамуд, акнун бо «тарси азим» рӯ ба рӯ мешавад. Васоити ахбори оммаи асосӣ (MSM) ба воҳима афтодааст. Нуқтаҳои суҳбати худӣ онҳо тадриҷан нигаронии онҳоро ошкор месозанд, ки, чунонки он суруди кӯхнаи рок-н-рол мегӯяд, «он марди пир ва хастае, ки онҳо ўро подшоҳ баргузидаанд», қудрати онро надорад, ки ба кадри кофӣ ба рақамҳои Трамп наздик бимонад, то мошинҳои овоздиҳии онҳо Байденро ба пирӯзии ниҳой расонанд. Васоити ахбори оммаи асосӣ имрӯз ҳамон қадар як дастгоҳи таблиғотӣ аст, ки Вазорати Равшангарии Ҷамъиятӣ ва Таблиғоти Рейх дар рӯзгори Ҳитлер буд.

Ин воқеият борҳо ва борҳо ба гунаи исбот шудааст, ки аз ҳар гуна эҳтимоли математикӣ барои дигар будан берун аст. Ҳар дафъае ки як мавқеи нави таблиғотии глобалистӣ ба ҷомеа дар маҷмӯъ ворид карда мешавад, борҳо ҳуҷҷатгузорӣ шудааст, ки хатҳои гуногуни иртиботе, ки зерини идораи мошини таблиғотии аждаҳо қарор доранд, ҳангоми тавсифи ин воқеа ё он масъала ҳамон айнаи иборабандиро калима ба калима тавлид мекунад.

Агар яке аз шумоён аз бозии кӯхнаи кӯдаконае, ки «телефон» ном дорад, ё баъзан «пичир-пичири чинӣ» меноманд, огоҳ бошед, медонед, ки вақте мардум дар ҳалқа менишинанд ва ҷараёни бозӣ чунин меравад, ки шахси аввал ба гӯши шахси баъдӣ пичиррос мезанад, ва сипас он пичиррос дар гирди ҳалқа такрор мешавад, он пичирроси ибтидоие, ки дар гирди ҳалқа мегардад, ногузир ба чизе дигаргун мешавад, ки аз он ҷи пичирроси аввал ифода мекард, фарқ дорад. Бо вучуди ин, Васоити Ахбори Ҷамъии Ҷараёни Асосӣ аз пайравони худ интизор аст, ки бовар кунанд, ки ҳар рӯзноманигор дар ин кишвар ва дар саросари ҷаҳон гӯё ба ҳамон як калимаву ибораҳо барои шарҳ додани мавқеи аждаҳо дар бораи як мавзӯ ё воқеа интиҳоб мекунад. Садҳо нафар аз ба истилоҳ рӯзноманигорон ба ҳамон як воқеа назар карданд ва на танҳо ба ҳамон як ҳулоса расиданд, балки барои тавсифи он воқеа айнан ҳамон як калимаву ибораҳоро интиҳоб карданд.

Он ҷи дар айнаи замон мавриди баррасии мо қарор дорад, ҳамлае бар мошини таблиғотии глобалистон нест; балки танҳо мушаххас сохтани як хусусияти нубуввати ҷанги рӯҳониест, ки ҳоло дар сайёраи замин ҷараён дорад. Дар замони Масеҳ, яҳудиён дар ниҳоят ошкоро Қайсарро ҳамчун подшоҳи худ баргузиданд, зеро Масеҳи худро рад карданд. Дар он давраи пурихтилоф, саркоҳин барои куштани Масеҳ далеле пеш овард, ки шайтонистӣ буд ва бар андешаронии носоҳеҳ бино ёфта буд, вале ҳамзамон дуруст ҳам буд.

Ва яке аз онҳо, ки Қаёфо ном дошт ва ҳамон сол саркоҳин буд, ба онҳо гуфт: «Шумо ҳеҷ чизро намедонед, Ва дарк намекунад, ки барои мо беҳтар аст, ки як одам барои қавм бимирад, то тамоми миллат ҳалок нашавад». Ва инро ў аз худ нагуфт; балки, чунки ҳамон сол саркоҳин буд, нубувват кард, ки Исо бояд барои он миллат бимирад; Ва на танҳо барои он миллат, балки низ барои он ки фарзандони Худоро, ки пароканда буданд, дар як ҷо ҷамъ оварад. Юҳанно 11:49–52.

Қаёфо барои ҳамла кардан ба Масеҳ мантике меофарид, ва бо ин кораш дар асл пешгӯии дурусте мекард. Ӯ бовар надошт, ки Масеҳ бояд қурбонии башарият гардад; ӯ фақат меҳост Ӯро бикӯшад. Васоити ахбори оммаи чараёни асосии қудрати аждаҳо ҳоло бо Трамп амали мушобехеро анҷом медиҳад. Онҳо мекӯшанд дар миёни аҳолии тарсро талқин намоянд, ки агар Трамп боз интиҳоб шавад, ӯ ба як диктатор табдил хоҳад ёфт, чунон ки Адолф Ҳитлер буд. Демократҳо ҳизбе ҳастанд, ки ҷонибдори ғуломдорӣ аст ва ҳислатҳои ҳизби нозиро дорост, аз ҷумла дастгоҳи таблиғотии умумичаҳонӣ, на танҳо олмонӣ; аммо онҳо даъво мекунанд, ки агар Трамп интиҳоб шавад, демократия барҳам хоҳад хӯрд ва Трамп мисли Адолф Ҳитлер як диктатор хоҳад шуд.

Ин маҳз ҳамон чизест, ки Каломи Худо дар бораи охирин президенти Иёлоти Муттаҳидаи Амрико муайян мекунанд, гарчанде ки расонаҳои асосӣ, монанди Қаёфои аз ҷониби аждаҳо илҳомёфта, дарк намеkunанд, ки нуктаҳои таблиғотии онҳо нубувватӣ мебошанд ва дар ҳақиқат ба амал хоҳанд омад.

«Замини мо дар хатар аст. Замон наздик мешавад, ки қонунгузорони он принципҳои протестантизмро то ба он андоза рад хоҳанд кард, ки ба иртидоди румӣ рӯйхушӣ нишон диҳанд. Мардумиеро, ки Худо барои онҳо ба таври аҷиб амал карда, онҳоро қувват бахшид, то юғи саҳти папизмро аз гардани худ дур афкананд, бо як амали милли ба эътиқоди фасодзадаи Рум қувват хоҳанд дод ва ба ин тариқ зулмеро бедор хоҳанд кард, ки фақат мунтазири як ламса аст, то бори дигар ба бераҳмӣ ва истибдод оғоз намояд. Мо аллакай бо қадамҳои тез ба ин давра наздик мешавем». Рӯҳи нубувват, чилди 4, 410.

Ман огоҳам, ки ҳангоме ки ман унсурҳои фасодзадаи демократҳо дар Иёлоти Муттаҳида, ҷумҳуриҳои ба номҳо, ки дар асл глобалистанд, ва глобалистони пешрави ҷаҳонро муайян месозам, хонанда метавонад ба ин бовар қашида шавад, ки гӯё ман нисбат ба Ҳизби ҷумҳуриҳо ё Доналд Трамп навъе аз ҳамдардии сиёсӣ дошта бошам. Ин аз воқеияти ҳолат бисёр дур аст; президенти ниҳой бояд ба як диктатор табдил ёбад, чунон ки Воситаҳои ахбори оммаи асосӣ пешгӯӣ мекунанд, гарчи онҳо дар бораи он чи дар асл пешгӯӣ мекунанд, аз Қаёфо бештар намедонанд. Мо танҳо динамикаи набувватиро, ки бо «ҳамтаъсирии печидаи рӯйдодҳои инсонӣ» иртибот доранд ва ба воситаи ҷархҳои андаруни ҷархҳои Ҳизқиёл муаррифӣ шудаанд, муайян месозем.

Мо ин тадқиқотро дар мақолаи навбатӣ идома хоҳем дод.